WAF - 6. gyakorlat

A hatodik gyakorlat célja, hogy a webszolgaltatást és az ahhoz készített klienst kiegészítsük, mint a weboldal esetében, adat- beviteli es módosító lehetőségekkel. Ehhez az autentikációt is implementálnunk kell, hiszen nem szeretnénk, hogy bejelentkezetlenül módosítani lehessen. Az egyszerűség kedvéért, a kliensben, az eddig megvalósításra került megjelenítési funkciók is egy bejelentkező ablak után legyenek csak elérhetőek.

Bejelentkezés

Webszolgáltatás

Az autentikációhoz hozzunk létre egy új vezérlőt az üres API Controller sablonból, melyben mint a weboldalnál, implementáljunk egy bejelentkezés es kijelentkezés akciót. A bejelentkezéskor átküldendő információknak hozzunk létre egy DTO-t a perzisztencia rétegben, mely tartalmazza a felhasználónevet és jelszót, kötelezőnek annotálva. Mivel a DTO paramétert nem egy GET kérés query string-jében szeretnénk átadni, hanem egy POST kérés body-jában ezért ezt jelezvén annotáljuk a paramétert [FromBody] attribútummal. Amennyiben nem sikerult a bejelentkezés térjunk vissza Unauthorized státuszkóddal. A Startupban konfiguráljuk az identity keretrendszert és adjuk hozzá az autentikációs middleware-t az alkalmazásunkhoz a már ismertetett módon.

Megjegyzés: Vegyük észre, hogy a sablon annotálta a kontrollert az [ApiController] attribútummal, ennek hatására az akciók automatikusan BadRequest-el térnek vissza ha a kapott modell nem megy át a validációs szabályokon. Így ezt felesleges manuálisan ellenőriznünk.

Kliens

Hozzunk létre egy új bejelentkező ablakot és egy hozzátartozó nézetmodellt, melyben helyezzük el a bejelentkezéshez szükséges elemeket. A kezdetben megjelenő ablakunk is ez legyen. Implementáljunk egy a bejelentkező végponttal kommunikáló metódust a szervíz osztályban. A felépített DTO elküldéséhez használjuk a PostAsJsonAsync metódust, mely ezt elhelyezi a POST kérés törzsében. Érdemes elhelyezni a nézetmodellben egy flag-et ami azt jelzi, hogy a kérés folyamatban van, erre rákötve a login parancs CanExecute részét, elkerülhetjük, hogy a felhasználó a kërës vëgrehajtása közben többször is rákattintson a gombra így esetleg többször is elküldje a kérést. Kezeljuk le a sikertelen bejelentkezéskor kapott Unauthorized státuszkódot is. Legyen lehetőség kijelentkezni is. Ehhez helyezzünk el egy menüpontot a főablak menüjében, majd valósítsuk meg a kijelentkező végpontot meghívó metódust a szervíz osztályban, a kettőt pedig kössük össze. Az ablakok közti váltást az applikáció rétegben implementáljuk, események segítségével.

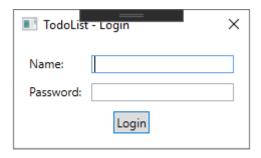

Figure 1: A bejelentkező ablak egy lehetséges kinézete

Adatbevitel és módosítás

Webszolgáltatás

A kontrollerek korábban legenerált CRUD akcióit amelyet kikommenteztünk vagy kitöröltünk, most tegyük vissza(Get, Put, Post, Delete), majd írjuk át, hogy a GET-hez hasonlóan a szervíz osztályt és a DTO-kat használják. Mivel azt szeretnénk, hogy a módosító műveletek csak bejelentkezett felhasználók számára legyenek elérhetőek, ezért annotáljuk fel ezeket az akciókat a korábban már ismertetett [Authorize] attribútummal. A POST akció egy új entitás példány létrehozását teszi lehetővé, ennek megfelelően egy 201 - Created statuszkóddal tér vissza, ami konvencionálisan tartalmazza az újonnan létrehozott erőforrást, beleértve a kapott azonosítót is. Ennek megvalósítása érdekében módosítsunk a korábban erre implementált szervíz metóduson, hogy ne egy bool-al térjen vissza hanem magával az entitással a beillesztés után, illetve null-al hiba esetén. Így már könnyedén visszatérhetünk a megfelelő objektummal.

Kliens

A szervíz osztályban valósítsuk meg az új végpontokkal kommunikáló osztályokat(Create, Update, Delete) Az adatok módosítására kétféle megoldást nézünk, a listáknál egyből a DataGrid-ben, az elemeknél egy külön ablakban legyen erre lehetőség. Ehhez először is hozzunk létre nézetmodelleket ezeknek az osztályoknak*, praktikusan konverziós operátorokkal kiegészítve a DTO-s párjukhoz. Ahhoz, hogy egy módosítandó példány vissza tudjon térni a módosítás elvetése esetén az eredeti állapotba újboli lekérdezés nélkúl, implementáljuk a nézetmodellelen az IEditableObject interfészt. A módosítás kezdetén, tároljunk el egy másolatot a példányból, majd elvetés esetén állitsuk azt vissza, illetve hozzunk létre egy logikai tulajdonságot, mellyel le tudjuk kérni, hogy az objektum módosítás alatt van-e.

Listák Állítsuk át a listákat megjelenítendő DataGrid megfelelő tulajdonságait úgy, hogy most már ne csak olvasható legyen; lehessen sorokat hozzáadni és törölni, illetve egyszerre csak egy teljes sort lehessen kijelölni. Mivel sok-

szor fogjuk használni, hozzunk létre a kijelölt elemnek egy tulajdonságot a nézetmodelben majd kössük rá a DataGrid SelectedItem tulajdonságát. Alapbeállítás szerint a DataGrid legutolsó – üres – sorába kattintva tudunk új elemet hozzáadni, a kijelölt sort a delete gombbal tudjuk törölni, meglévő cella módosítását az escape billentyűvel tudjuk elvetni. Az új sort reprezentálandó üres sor egy placeholder elemként fog mejelenni a SelectedItem-ben ami nem tud a lista nézetmodelljévé konvertálódi ezért érdemes létrehozni erre egy konvertert ami ilyen esetben null-al tér vissza és ezt használni a kötéskor. A DataGrid automatikusan meghívja az IEditableObject metódusait, így érdemes egy eseményt kiváltanunk egy lista módosításának véglegesítésekor, melyre fel tud majd iratkozni a nézetmodell. A nézetmodellben térjünk át a lista és elemek nézetmodelljeire a DTO-k helyett. A listák feltöltésekor iratkozzunk fel miden lista nézetmodell példány korábban hozáadott eseményére, illetve magára az ObservableCollection CollectionChanged eseményére is, mely akkor váltódik ki, – többek között – amikor a listához hozzáadunk vagy törlünk. Kössünk rá a DataGrid AddingNewItem eseményére is, mellyel beállíthatjuk az új lista kezdeti értékeit, illetve feliratkozhatunk a módosítás véglegesítésekor kiváltott eseményre is; itt érdemes beállítani egy extremális értéket az azonosítónak, így később megtudjuk majd különböztetni, a módosítandó elemet az létrehozandótól. Ezt használjuk is ki rögtön a módósitás vége eseményben és hozzuk létre vagy módosítsuk az elemet a korábban már megírt szervíz műveletekkel. Így a CollectionChanged eseménynél már csak azt az esetet kell lekezelnünk, amikor törlesre kerül egy elem. Itt ha még létre se hoztuk az elemet, akkor persze ne küldjük el ezt a webszolgáltatásnak. Valamint a kiválasztott lista elemeinek lekérdezésekor is vegyük ezt figyelembe.

*Megjegyzés: Ahhoz, hogy a nézet is értesüljön arról, ha kódból módosítunk egy tulajdonságon, akkor a megszokott módon származtassunk a ViewModelBase-ből és hívjuk meg a megörökölt OnPropertyChanged metódust minden tulajdonság setter-ében

Listaelemek A listaelemek szerkesztéséhez hozzunk létre egy Add, Edit és Delete gombsort az elemek alatt. Az elemek nézetrácsában is kössünk egy nézetmodellbeli tulajdonságot az aktuálisan kiválasztott elemer. A Delete gomb hatására az aktuálisan kiválasztott elemet töröljük a szervíz osztály segítségével, illetve magából a listából is. Az aktuális elem szerkesztésére hozzunk létre egy új ablakot, melyet az Add és Edit gombokra nyomva események segítségével jelenítsünk meg. Az Add esetében előbb adjunk hozzá egy új elemet – megfelelő kezdeti értékekkel – is az elemek listájához és legyen ez az új elem az aktuálisan kijelölt. Ügyeljünk arra, hogy csak akkor legyenek elérhetőek ezek a gombok, ha ennek van értelme, azaz a kijelölt lista és elem tulajdonságok függvényében. Az új ablaknak az egyszerűség kedvéért ne legyen külön nézetmodellje, hanem használja a főablakét. Helyezzünk el benne megfelelő vezérlőket egy elem szerkesztésére, illetve a mentéshez és elvetéshez szükséges gombokat. A határidő kiválasztására, esetleg használhatjuk a MiqM.Xceed.Wpf.Toolkit.NETCore csomagból elérhető DateTimePickert. A kép megváltoztatását egy gomb hatására megjelenő fájl

kiválasztó dialógusra bízzuk, melyet az applikáció rétegben eszközöljünk. A legördülő menüben legyen automatikusan kiválasztva az aktuális lista amihez tartozik a kijelölt listaelem, illetve hozzunk létre neki egy külön listát amiből lehet választani, mert ha közvetlenül a listák ObservableCollection-jére kötjük rá ott a szerkeszthetőség miatt az új üres sor is megjelenne. A módosítás elvetéséhez használjuk a korábban megírt IEditableObject interfészt implementáló metódusait a listaelemnek. Illetve a mentéskor a szervíz osztály segítségével hozzuk létre vagy módosítsuk az elemet.

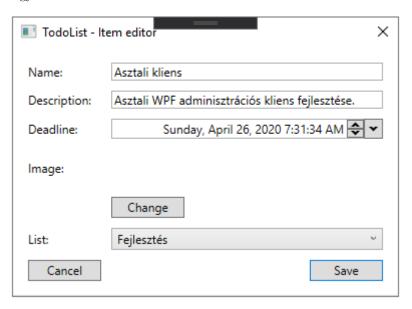

Figure 2: Az elem módosító ablak egy lehetséges kinézete

Tesztelés

A teszteléshez többfajta keretrendszer is használható itt az xUnit kerül bemutatásra, de a többi is nagyon hasonló. Hozzunk létre egy új xUnit Test Project-et a webszolgáltatásunk teszteléséhez. Adjuk hozzá függőségnek a perzisztencia és webszolgáltatás projektet.

A listák kontrollerjét teszteljük úgy, hogy az adatbázist a memóriában hozzuk létre, majd ezzel példányosítjuk magát a kontrollert és meghívjuk közvetlenül a tesztelendő akciót. Ez némiképp több, mint egy egység teszt, mivel a tényleges egység teszthez minden függőséget helyettesítenünk kéne egy teszt megvalósítással, de azért még nem teljes integrációs teszt sem. Ahhoz hogy tudjunk a memóriában létrehozni adatbázist adjuk hozzá a projekthez az ehhez szükséges Microsoft.EntityFrameworkCore.InMemory csomagot. Az xUnit keretrendszerben a tesztelő osztályban minden [Fact] attribútummal ellátott metódus egy tesztesetet jelöl. Az osztály konstruktora meghívódik minden teszteset indulása

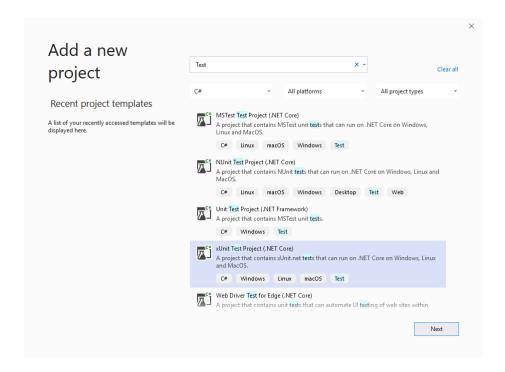

Figure 3: Teszt projekt létrehozása

elött, illetve ha a tesztosztály megvalósítja az IDisposable interfészt akkor a Dispose metódus is meghívódik minden teszteset lefutása után. Mivel szeretnénk, hogy a teszteseteink egymástól függetlenek legyenek ezekben a metódusokban hozzuk létre, illetve töröljük az adatbázisusunkat. A teszt adatbázist feltöltése során ügyeljünk rá, hogy explicit adjunk az elemeknek azonosítót, így könnyebb lesz a tesztelés. Lehetőségünk van parametrizált tesztesetre is a [Theory] attribútum segítségével, ebben az esetben a konkrét paramétereket is meg kell adnunk pl [InlineData(...)] attribútum segítségével. Vegyük észre, hogy ezzel a tesztelési móddal ki van kerülve az [Authorize] attribútum, igy bejelentkezés nélkül is megtudjuk hívni az adott akciót ez viszont azt is jelenti, hogy ha az akció használja az HttpContext.User-t akkor ezt külön fel kell töltenünk az alábbi módon, természetesen a testName és testId értékeket egy a teszt adatbázisunkban létező felhasználó alapján helyettesítsük be:

```
var claimsIdentity = new ClaimsIdentity(new List<Claim>
{
   new Claim(ClaimTypes.Name, "testName"),
   new Claim(ClaimTypes.NameIdentifier, "testId"),
});
var claimsPrincipal = new ClaimsPrincipal(claimsIdentity);
   controller.ControllerContext = new ControllerContext
{
    HttpContext = new DefaultHttpContext
   {
      User = claimsPrincipal
   }
};
```

Az akciók által visszaadott IActionResult Result tulajdonságában ellenőrizhetjük a visszatért nem Ok státuszkód a típus alapján, illetve a Value tulajdonságában az objektumot ha van olyan. Ha az akciónak 404-el kell visszatérnie akkor így ellenőrihetjük ezt: Assert.IsAssignableFrom<NotFoundResult>(result.Result); Ha pedig egy ListDto-val akkor: Assert.IsAssignableFrom<ListDto>(result.Value)

A Teszteseteket a $View \rightarrow Test\ Explorer\ segítségével futtassuk le.$

Lehetőségünk van integrációs tesztelésre is a TestServer segítségével, ehhez bővebb információt itt találunk: https://docs.microsoft.com/en-us/aspnet/core/test/integration-tests